

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Institut for Menneskerettigheder
Wilders Plads 8K
1403 København K
Danmark

Dato: 18-02-2020
Enhed: JURPEM
Sagsbeh.: DEPBGJ
Sagsnr.: 1911315
Dok. nr.: 1099691

Undersøgelse fra Institut for Menneskerettigheder og Lægeforeningen om lægers erfaring med ordningen om egenbetaling for tolkebistand

Kære Line Vikkelsø Slot

Tak for fremsendelse af Institut for Menneskerettigheders og Lægeforeningens undersøgelse af lægers erfaring med ordningen om egenbetaling for tolkebistand.

Du skriver, at resultaterne af undersøgelsen bekræfter, at tolkegebyret i ganske vid udstrækning har haft de negative konsekvenser i forhold til problemer i kommunikationen mellem patient og læge og går ud over diagnostik og behandling, som Institut for Menneskerettigheder og Lægeforeningen forventede.

Det er Sundheds- og Ældreministeriets opfattelse, at undersøgelsen umiddelbart synes at bygge på et lidt forkert faktisk grundlag. Tolkegebyrordningen har ikke ændret ved, at det fortsat er lægens ansvar at rekvirere tolkebistand, hvis lægen finder det nødvendigt. En patient kan dermed ikke fravælge tolkebistand af fx økonomiske årsager.

Hvis så stor en andel af lægerne, som det fremgår af undersøgelsen, oplever, at tolkegebyrordningen skaber problemer – fordi lægerne ikke har viden nok om ordningen – er det selvfølgelig bekymrende. Det har væsentlig betydning, at reglerne om tolkebistand er kendt af dem, som skal administrere reglerne, og det er derfor også beklageligt, hvis ikke alle læger kender reglerne.

Regionerne har ansvaret for at sikre, at deres ansatte kender til og anvender de gældende regler korrekt. Danske Regioner har udarbejdet en fællesregional vejledning, der skal være med til at sikre ensartethed i administrationen af tolkegebyret på tværs af regionerne, ligesom også Praktiserende Lægers Organisation (PLO) har udarbejdet en vejledning til deres medlemmer i almen praksis om tolkegebyret.

Det bemærkes, at tolkegebyrordningen ligger inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser. Tolkegebyrordningen holder hånden under de svageste udlændinge, som – pga. en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne – ikke er i stand til at lære dansk. Disse udlændinge modtager fortsat vederlagsfri tolkebistand, ligesom det fx også er tilfældet for asylansøgere.

I Tyskland tilbydes alene gratis tolkebistand til asylansøgere i 15 måneder, og i Holland modtager flygtninge gratis tolkebistand i 6 måneder. Lande som Belgien, Østrig og Luxembourg tilbyder slet ikke tolkebistand. I Sverige og Finland tilbydes der generelt gratis tolkebistand. Det danske tilbud om gratis tolkebistand i løbet af de første 3 år

bopæl samt i særlige situationer er således væsentlig bedre end i en række af de lande, som Danmark ofte sammenligner sig med.

Det bemærkes endvidere, at det er et meget bredt politisk flertal i Folketinget, der står bag ordningen.

Sundheds- og Ældreministeriet finder på den baggrund ikke grundlag for at tage initiativ til at ændre eller afskaffe ordningen.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Brit Gotthard Jensen', with a long horizontal flourish extending to the right.

Brit Gotthard Jensen